

dna je, newopuscezi,
won sProzu sa nej kodzi;
won sto bes jenej wostaji,
tu Kwilu wo nje nerodzi,
hacź bludnu kStadlu
wodzi:

4. Knes Jesus sa shube-
nej dze, tak dołho hacź
ju namkał je, to ieho
Smjelnosź czini; ach
kwataj Duscha! poladaj,
na Kany Krysta spomi-
naj; tak nebdjesch wrje-
schnej Wini.

112. Weseł so, o moja
Duscha! 2c.

Dowjer so, o moja
Duscha! dyź teze Njечи
wobczeža, wopomn Kry-
sta, kajź so bluscha, da
by jara bohata; won je
so tezi pschisahał, swoje
Słowa wot so dał, so
ze stobu kWotzej kodzicź,
do Wutrobny Troseht tezi
plodzicź.

113. Tak Bozi Syn sam
pschikaje 2c.

Won hohrje bere Nje-
schnikow, a prawnych czi-

ni Stosnikow, to mo-
žesch wieszje wjericź: da
poj, ljes mu do Kanow
nuž, to je ton kMjerej
runy Pucz; schtu je tu
Madu mjericź?

2. O Zehnjo, Zehnjo
najlubsche! kak wulka
twoja Łubosź je! dyź na
to hwjeru ladam: so Du-
rje scheje Madu tu nam
wKanach wotewrene su;
da tezi do Woka padam.

15. Wot teho Po-
snaczia a Koskaczia
teho Njeschnika
psches to Koshwjetle-
nje Bože.

Posnaczie.

114. Nebdyž sparna moja
Duscha 2c.

Ja bym Njeschnik na
tym Swjeczi, to ja de-
rje posnaju; jako schitke
człowske Dzjeczi, kiź so
husto pscherjeschu; ty
pak, Wotze! pomhasch
mi, psches Krystuka
kSobu.